

Optagelse i Sygekasserne, faar man som Resultat, at det kun bliver et Antal af 73,000 Personer ($36\frac{1}{2}$ pCt. af 200,000), som under de nuværende Forhold ville blive nægtede Optagelse i eller skulle udgaa af Kassernes A.-Afdelinger efter Ophøret af den vedtægtsmæssige Sygehjælp.

2.

Vi komme nu til det Spørgsmaal: Hvor mange af de Personer, der ikke kunne være Medlemmer af Kassernes A.-Afdelinger, kunne blive Medlemmer eller kunne vedblive at være Medlemmer af Kassernes B.-Afdelinger? eller med andre Ord: Hvor mange af de ca. 200,000 Personer, som lide af kroniske Sygdomme eller andre Legemssvagheder, som medføre, at de ikke kunne være Medlemmer af Kassernes A.-Afdelinger, hvor mange af disse ere endnu arbejdsdygtige, saaledes at de kunne optages i B.-Afdelingerne, og hvor mange ere af en saadan Helbredstilstand, at de ere udelukkede fra B.-Afdelingerne og maa søge Hjælp efter Fattiglovens § 63?

Der findes for Danmarks Vedkommende ingen Statistik over Antallet af Personer, der ere uarbejdsdygtige paa Grund af Sygdom eller anden Legemssvaghed. Man er paa dette Omraade nødsaget til at hente Oplysningerne fra Udlandet og derfra overføre Resultaterne paa de danske Forhold.

Fra to af vore Nabolande, Norge og Tyskland, findes der Oplysninger om Antallet af uarbejdsdygtige Personer („Invalidier“). I Norge foretoges der af den parlamentariske Arbejderkommission i Aaret 1895 en repræsentativ Tælling, der i det hele omfattede 81,842 Personer over 15 Aar, bosatte i forskellige Byer og Herreder i alle Dele af Landet¹⁾.

Ved Tællingen optaltes bl. a. de invalide Personer; det samlede Antal af disse opgjordes til 3,223. I det hele og store synes det, som om det Udvalg af Befolkningen, der blev optalt, virkelig maa siges at repræsentere det norske Folk, og da dette i fysisk og sanitær Henseende frembyder overordentlig store Ligheder med det danske, kunde det ligge nær direkte at beregne Invaliditeten for Danmark paa Grundlag af de norske Tal. Dette vilde dog neppe være rigtigt. Fra forskellig sagkyndig Side²⁾ er der gjort ret stærke og berettigede Indvendinger gældende mod de foretagne Undersøgelser, idet det navnlig hævdes, at man ikke kan være sikker paa, at man har faaet alle Tilfælde af Invaliditet med. Invaliditetsprocenten er altsaa sandsynligvis for lav. Vilde man paa Grundlag af Resultaterne fra den norske Tælling beregne Antallet af Arbejdsinvalider i Danmark i Aaret 1911, vilde man naa til et Tal paa ca. 72,000.

Vilde man derimod beregne Antallet af Arbejdsinvalider i Danmark paa Grundlag af de tyske Invaliditetserfaringer, naar man et Tal paa ca. 150,000. Dette Tal er imidlertid paa den anden Side for højt, navnlig da den tyske Invaliditetsforsikring kun omfatter Lønarbejdere, medens det for Danmarks Vedkommende gælder om at finde det samlede Antal Arbejdsinvalider, hvad enten de ere Lønarbejdere eller selvstændige.

Man kan sikkert heraf slutte, at Antallet af Arbejdsinvalider i Danmark ligger imellem de to Tal, der fremkomme ved at anvende henholdsvis de norske og de tyske Invaliditetsprocenter, altsaa imellem 72,000 og 150,000, maaske nærmest ved det første Tal, altsaa rundt regnet 100,000.

3.

Ved en Beregning af Antallet af Personer, som kunne optages i de Sygehjem, der omhandles i Udkastet til Forslaget til Lov om Statsstøtte til Sygehjem for Personer med kroniske Sygdomme, har man ingen andre Støttestrukturer end Antallet af Dødsfald efter kroniske Sygdomme.

Af det foregaaende fremgaar det, at der aarlig dør ca. 16,500 Personer over 15 Aar af kroniske Sygdomme. Ifølge Forslagets § 4 kunne Personer, lidende af Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, ikke optages i Sygehjemmene, ej heller Per-

1) Resultaterne findes meddelte i Socialstatistik IV. Kristiania 1904.

2) Se bl. a. A. C. V. Petersen og H. Westergaard: Forsikringstekniske Beregninger og Undersøgelser vedrørende Invaliditetsforsikring paa Grundlag af de i Invaliditetskommissionen udarbejdede foreløbige Lovudkast.